

Ďalší účastník konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) (ÚHVT)

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Tribunal d'instance d'Orléans (Francúzsko) 12. augusta 2013 — CA Consumer Finance/Ingrid Bakkaus a i.

(Vec C-449/13)

(2013/C 313/20)

Jazyk konania: francúzština

Návrhy odvolateľky

— zrušiť rozhodnutie Všeobecného súdu T-515/11 zo 6. júna 2013, zrušiť napadnuté rozhodnutie v rozsahu, v akom sa v ňom zamietla odvolanie podané odvolateľkou proti rozhodnutiu prieskumového pracovníka z 25. augusta 2010 a uložiť ÚHVT povinnosť nahradiť trovy konania.

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Tribunal d'instance d'Orléans

Odvolicie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolicie smeruje proti rozhodnutiu T-515/11 šiestej komory Všeobecného súdu Európskej únie, v ktorom sa zamietla žaloba o neplatnosť podaná proti rozhodnutiu druhého odvolacieho senátu, ktorým sa potvrdilo zamietnutie prihlášky ochrannej známky Spoločenstva „INNOVATION FOR THE REAL WORLD“.

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: CA Consumer Finance

Odvolicie sa zakladá na troch odvolacích dôvodoch:

Žalovaní: Ingrid Bakkaus, Charline Bonato, rodená Savary, Florian Bonato

1. Všeobecný súd porušil článok 7 ods. 1 písm. b) NROZ⁽¹⁾ tým, že riadne nevymedzil relevantnú časť verejnosti a úroveň jej povedomia. Tovary sú namierené výlučne na odborníkov, ktorí majú vysokú úroveň povedomia v súvislosti s reklamnými sloganmi.
2. Všeobecný súd ďalej porušil článok 7 ods. 1 písm. b) NROZ tým, že použil príliš striktné kritérium pri posudzovaní, či prihlasovaná ochranná známka má rozlišovaciu spôsobilosť. Všeobecný súd si predovšetkým nesprávne vyložil usmernenia stanovené v novej judikatúre, najmä v rozsudku Audi/ÚHVT, C-398/08 P.
3. Po tretie Všeobecný súd porušil všeobecné zásady rovnosti zaobchádzania a riadnej správy vecí verejných, ktoré sú základnými zásadami riadnej správy EÚ. Treba vziať do úvahy, že ÚHVT zapísal slogany s rovnakou štruktúrou obsahujúce slovo „INNOVATION“, aj keď predchádzajúce rozhodnutia nie sú záväzné.

Odvolicateľka preto tvrdí, že napadnuté rozhodnutie preto treba zrušiť a vnútornú rozlišovaciu spôsobilosť sloganu „INNOVATION FOR THE REAL WORLD“ treba potvrdiť.

Prejudiciálne otázky

1. Má sa smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere⁽¹⁾ vykladať v tom zmysle, že prináleží veriteľovi, aby preukázal, že si správne a úplne splnil povinnosti pri uzatváraní a plnení zmluvy o úvere, ktoré mu vyplývajú z vnútroštátnych predpisov, ktorými sa preberá táto smernica?
2. Bráni smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere tomu, aby správne a úplné splnenie povinností veriteľa bolo možné preukázať len prostredníctvom štandardného ustanovenia uvedeného v zmluve o úvere, podľa ktorého spotrebiteľ potvrdzuje splnenie povinností veriteľa, ktoré nie je potvrdené listinami, ktoré veriteľ vyhotovil a odovzdal dlžníkovi?
3. Má sa článok 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa overenie úverovej bonity spotrebiteľa uskutočnilo len na základe informácií uvedených spotrebiteľom bez toho, aby tieto informácie boli skutočne overené inými údajmi?
4. Má sa článok 5 ods. 6 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere vykladať v tom zmysle, že veriteľ mohol poskytnúť spotrebiteľovi primerané vysvetlenie len vtedy, ak predtým overil jeho finančnú situáciu a jeho potreby?

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 27. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, s. 1).

— Má sa článok 5 ods. 6 smernice 2008/48/ES vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby primerané vysvetlenie poskytnuté spotrebiteľovi vyplývalo len zo zmluvných informácií uvedených v zmluve o úvere, bez vyhotovenia osobitného dokumentu?

(¹) Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, s. 66).

Odvolanie podané 12. augusta 2013: Donaldson Filtration Deutschland GmbH proti rozsudku Všeobecného súdu (druhá komora) z 30. mája 2013 vo veci T-396/11, ultra air GmbH/Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

(Vec C-450/13 P)

(2013/C 313/21)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Donaldson Filtration Deutschland GmbH (v zastúpení: N. Siebertz, M. Teworte-Vey, A. Renvert, advokátky)

Ďalší účastníci konania: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory), ultra air GmbH

Návrhy odvolateľky

— zrušiť rozsudok Všeobecného súdu (druhá komora) z 30. mája 2013 vo veci T-396/11 a tým zamietnuť žalobu ultra air GmbH o zrušenie rozsudku štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu z 18. mája 2011 vo veci R 374/2010-4,

— zaviazať ultra air GmbH na náhradu trov konania odvolateľky.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Odvolanie proti uvedenému rozsudku Všeobecného súdu sa odôvodňuje v podstate takto:

1. Neposúdenie námietky zneužitia práva ako všeobecného právneho inštitútu

Všeobecný súd v napadnutom rozsudku protiprávne nezohľadnil, v rozpore s judikatúrou Súdneho dvora, na ktorý sa podáva odvolanie, že všeobecný právny inštitút námietky zneužitia práva, ktorý umožňuje a vyžaduje si posúdenie okolností konkrétneho prípadu, sa má zohľadňovať aj v práve týkajúcom sa ochrannej známky

Spoločenstva. Všeobecný súd sa naopak obmedzil len na konštatovanie, že konanie podľa článku 52 ods. 1 písm. a) v spojení s článkom 56 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 (¹) sa týka návrhu vo verejnom záujme, a preto sa pri ňom neposudzujú uvedené mimoriadne okolnosti tohto prípadu.

Všeobecný súd pri tom však prehliadol, že normotvorca konanie o zrušenie ochrannej známky podľa článku 56 ods. 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 síce koncipoval ako konanie vo verejnom záujme, nebráni to však zohľadneniu námietky zneužitia práva ako všeobecne platného právneho inštitútu, ktoré sa má zohľadniť aj v práve Únie.

Vylúčenie návrhov zneužívajúcich právo sa totiž nemôže klásť na roveň so zavedením požiadavky pozitívne preukázať potrebu ochrany zo strany navrhovateľa a preto ani nevedie k tomu, že sa oprávnenie podať návrh zavedením určitých dodatočných podmienok obmedzuje. V prospech potreby zohľadniť námietku zneužívania práva v rámci článku 56 odseku 1 písm. a) nariadenia č. 207/2009 svedčí navyše okolnosť, že normotvorca koncipoval konanie o zrušenie ako konanie na návrh a zrušenie zapísanej ochrannej známky z moci úradnej teda nie je možné.

2. Neposúdenie konkrétnych okolností prípadu

Keďže Všeobecný súd odoprel zohľadniť námietku odvolateľky týkajúcu sa zneužívania práva ako všeobecne platného právneho inštitútu, neboli zohľadnené mimoriadne okolnosti daného konkrétneho prípadu, pre ktoré sa návrh ultra air GmbH na zrušenie ochrannej známky „ultrafilter international“, CTM 001121839 javia byť zneužívajúcimi právo.

Navrhovateľka má totiž v úmysle vlastným používaním sporného označenia využiť vo svoj prospech dobré meno ochrannej známky, ktorú napadla, pri vedomom zavádzaní relevantnej verejnosti a vyvolať nesprávny dojem, ako keby sa na ňu vzťahovala tradícia renomovanej právnej predchodkyne, ktorou je odvolateľka.

Ďalej sa Všeobecný súd len nedostatočne zaoberá úlohou konateľa ultra air GmbH ako navrhovateľa zrušenia ochrannej známky „ultrafilter international“, CTM 001121839, ktorý bol počas svojej činnosti v spoločnosti odvolateľky osobne sám zodpovedný za zápis dnes ním napadnutej ochrannej známky. Všetky dokumenty potrebné v konaní o zápise na preukázanie užívania napadnutej ochrannej známky podal vtedy osobne tento terajší konateľ ultra air GmbH a čiastočne ich dokonca sám vyhotovil a nachádzali sa výlučne v jeho držbe.

(¹) Nariadenie Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (kodifikované znenie) (Ú. v. EÚ L 78, 24.3.2009, s. 1).